ויש לו בנים לא ישא אילונית שהיא זונה

האמורה בתורה דאזונה כהנים הוא דמפקדי

וישראל לא מפקדי משום הכי קתני כהן

אמר רב הונא מאי מעמא דר' יהודה דכתיב

יאכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרוצו כל ביאה יאכלו

שאין בה או פירצה אינה אלא בעילת זנות

תניא רבי אליעזר אומר כהן לא ישא את

הקמנה ∘אמר ליה רב חסדא לרבה פוק עיין

בה דלאורתא בעי לה רב הונא מינד נפק

עיין בה רבי אליעזר סבר לה כרבי מאיר

וסבר לה כרבי יהודה סבר לה כרבי מאיר

יהודה למיעוטא וסבר לה כרבי יהודה

דאמר אילונית זונה הויא וכרבי מאיר מי

סבר לה והתניא °קטן וקטנה לא חולצין ולא

מיבמין דברי רבי מאיר אמרו לו לרבי מאיר

איפה אמרת שאין חולצין יאיש כתיב בפרשה

ומקשינן אשה לאיש אלא מאי מעמא אין ₪

מיבמין [א"ל] קמן שמא ימצא סרים קטנה

שמא תמצא יאילונית ונמצאו פוגעין בערוה

ותניא קטנה מתייבמת ואינה חולצת דברי

רבי אליעזר וכרבי יהודה מי סבר לה

והתניא זונה זונה כשמה דברי רבי אליעזר

רבי עקיבא אומר זונה זוַ מופקרת רבי מתיא ∘

בן חרש אומר אפי׳ יהלך בעלה להשקותה

ובא עליה בדרך עשאה זונה רבי יהודה אומר זונה זו אילונית וחכמים אומרים אין

זונה אלא גיורת ומשוחררת ושנבעלה בעילת

זנות ר' יאליעזר אומר יפנוי הבא על הפנויה

שלא לשם אישות עשאה זונה אלא אמר

רב אדא בר אהבה הכא בכ"ג עסקינן לאימת

קני לה לכי גדלה בעולה היא אמר רבא

מכלי לב אי דקדשה אבוה מההיא שעתא

הוא דקני לה ואי דקדשה נפשה הא רבי

אליעזר היא ולא רבנן אלא אמר רבא לעולם

בכהן הדיום וחיישינן שמא תתפתה עליו

א"ה ישראל נמי ספתויי קמנה אונם הוא

ואונם בישראל מישרא שרי רב פפא אמר

בכ"ג והאי תנא הוא דתניא יבתולה ייכול

קטנה ת"ל אשה אי אשה יכול בוגרת ת"ל

בתולה יהא כיצד יצתה מכלל קטנות ולכלל

בגרות לא באתה רב נחמן בר יצחק אמר

האי תנא הוא דתניא בתולה אין בתולה אלא

נערה וכן הוא אומר יוהנערה מובת מראה

מאד בתולה ר' אלעזר אומר פנוי הבא על

 ה) [לקמן קיט. וש"נ],
לקמן קיא: קיט. בכורות
יט: נדה לב., ג) [לקמן קה: קיט.], ד) [עי' תוס' נדה לב. ד"ה שמא ותוס' לעיל לב. ד"ה או ותוס' גיטין מו: ד"ה המוליא], ה) לקמן פה:, 1) [ל"ל אלעזר], 1) [לעיל נט: וש"נ], ה) [לעיל לג:], ע) [לעיל ס. ע"ש], י) [לעיל מו. וש"נ], כ) [לעיל יב.], () [דברים

כנ],

תורה אור השלם ו. וְאָכְלוּ וְלֹא יִשְׂבָּעוּ הזנו ולא יפרצו כי את יי עזבו לשמר: הושע די לַקַחַת אַת יִבְמָתוֹ וְעַלְתַה יְבִמְתוּ הָשַּעְרָה אֶל הַזְּקַנִּים וְאָמְרָה מֵאַן יְבָמִי הַזְּקַנִּים וְאָמְרָה מֵאַן יְבָמִי יְיָבְּיִעְיְרָאֵל לֹא אָבָה יַבּמִי: בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבּמִי:

יב. ב כוו. אַלְמֶנֶה וּגִרוּשָׁה נַּהְלֶּלֶה וֹנָה אֶת אֵלֶה לֹא יַקְח כִּי אָם בְּתוּלָה יִקְח כִּי אָם בְּתוּלָה :מַעַמְּיו יִקַּח אִשָּׁה

מְאַד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יְרָעָהּ וַתֵּרֶד הָעִינָה וַתְּמַלֵּא כַּדְה וַתְּעַל: בראשית כד טז

5. זֶכֶר וּנְקַבְה בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אָת . פ הללם אלם הלים אלם . בראשית ה ב ַרָּאָיּתְר יִיְ אֱלֹהִים לֹא. 6. וַיֹּאמֶר יִיְ אֱלֹהִים לֹא טוב היות האדם לבדו אַעשה לו עור כנגדו: אַעשה לו עור כנגדו:

בראשית ב יח בראשית ב יח 7. בְּנֵי מֹשֶה גַּרְשׁם ָואֵליעזר: ואֵליעזר:

גליון הש"ם גמ' א"ל רב חסרא לרבה פוק. עיין גיטין דף כו ע״ל: שם ר״ע אומר זונה זו מופהרת. נוי׳ מנהדריו דף גע"ב תד"ה ת"ל וכת כהן: שם פתויי קמנה אונם הוא. וכן הוא בירושלמי פ"א דסוטה הובא בתוס' בסוטה דף

. כ"ח ע"ב ד"ה מכאן עיי

כיתו עייני ליים מנכתן עיין כתובות דף ט ע"א תד"ה ואב"א ושם דף מ ע"ב תד"ה הא לאו:

הגהות הב"ח (א) גמ' כל ביאה שאין בה פריצה אינה: (ב) רש"י ב"ב הא רבי אליעזר וכו׳ ר"ה הא רבי אליעזר וכו׳ רבנן עליה הס"ד: (ג) ד"ה תתפתה וכו' דעת

תום' חד מקמאי והא דתנן וב״ה אומרים זכרים מקיים מצות פריה ורביה דזכרים עדיפי מנקבות מדאמר לקמן בני בנים הרי הם כבנים מרר אריי למימר ררא ברתא לברא לא וכו׳ אלמא .... זכרים עדיפי מנקבות.

בל ביאה שאין בה פירצה. קטנה אחיא לכלל פירצה לכשתתגדל גבו' פוק עיין כה. אחאי לא ישא את הקטנה: רבי מאיר חייש ולה ממעט אלה היכה דלה אחיה לעולם לכלל פירנה: למיעוטה. כדחניה לקמן קטן שמה ימנה כו' ה"ג חייש רבי אליעור ארן בתולה אלא נערה. קשה דלהאי תנא אמאי איצטריך בשום דשמא תמצא קטנה זו אילונית: קטן וקטנה. או קטן או קטנה: מקום לכתוב נערה בתולה: וכן הוא אומר והנערה מובת איש נסיב. בפרשת חלילה ואם לא יחפון האיש לקחת את יבתתו:

פוגעים בערוה. כיון דלחו בני ההמת שם נינהו פגע באשת אח שלא במקום מלוה דרחמנא פטריה דכתיב אשר תלד (דברים כה) פרט לאילונית י: ואינה חוללת. דאינה נפטרת לשוק בחלילתה דחין מעשה קטנה כלום אבל מתייבמת ותגדל אללו ותתקיים מלות יבום: כשמה. לשון טועה שטועה מתחת בעלה לאחרים דלרבי אליעזר אין זונה אלא אשת איש: מופקרת. ואפי׳ פנויה מאחר שהפקירה עלמה לכל קרויה זונה אבל משום בעילה אחת לא הויא זונה הפנויה: הלך בעלה. לב"ד הגדול והוליכה להשקותה מי המרים שהינא לה ונסתרה ואסורה לו עד שתשתה עשאה זונה הואיל ונבעלה לפסול לה ואם מת אסורה לכהן: אלא גיורת. דנבעלה בנכריותה לעובדי כוכבים וכן משוחררת דעובד כוכבים ועבד הואיל ולאו בני קדושין נינהו פסלי: ושובעלה. לפסול לה כגון א' מכל העריות וכגון בת ישראל לנתין וממזר: לכי גדלה. דקידושי קטנה לאו כלום הן והויא ליה כאנוסת עלמו ומפותת עלמו: מכלי לב. כמו מבלי לב: [אי דקדשה אבוה כו']. האב זכאי לקדש בתו קטנה בפ"ק דקידושין (דף ג:) את בתי נתתי לאיש הזהם: הא רבי אליעור היא ולא רבנן. בתמיה. דקתני לעיל רבי אליעזר אומר כהן לא ישא את הקטנה ומשמע דפליגי רבנן עליה וכה"ג מי פליגי רבנן (כ): מתפתה. ותזנה עליו לפי שחין בה דעת (ג) כלום: רב פפח אמר בכהן גדול והאי תנא הוא. דאמר קטנה מגזירת הכתוב: בחולה. מעמיו יקח אשה: [מאשה לה בטיל]. מדקתני לא יבטל אדם מפריה ורביה אלא א"כ יש לו בנים ולא קתני לא יבטל אדם מאשה אלא אם כן יש לו בנים שמע מינה הא יש לו בנים מאשה לא בטיל דלריך לישא אשה אבל אין לריך לחזר אחר ראויה לבנים: למכור ס"ת. כדי לישה בת בנים ואם יש לו בנים לא ימכור אלא ישא עקרה או זקנה: ב"ש אומרים שני וכרים. אבל לא זכר ונקבה: ילפינן ממשה. שכיון שהיו לו שני בנים פירש מן החשה:

מברייתו של עולם. אדם וחוה:

הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה ייאמר רב עמרם אין הלכה כרבי אלעזר: בותני' ילא יבמל אדם מפריה ורביה אלא א"כ יש לו בנים ב"ש אומרים שני זכרים וב"ה אומרים הזכר ונקבה שנאמר זכר ונקבה בראם: גמ" הא יש לו בנים מפריה ורביה בטיל מאשה לא בטיל מסייעא ליה לרב נחמן אמר שמואל דאמר יאע"פ שיש לו לאדם כמה בנים אסור לעמוד בלא אשה שנאמר "לא מוכ

מדעמיה היות האדם לבדו ואיכא דאמרי הא יש לו בנים בטיל מפריה ורביה ובטיל נמי מאשה נימא תיהוי תיובתא דרב נחמן אמר שמואל לא יאין לו בנים נושא אשה בת בנים יש לו בנים נושא אשה דלאו בת בנים ינפקא מינה למכור ספר תורה בשביל בנים: בית שמאי אומרים שני זכרים: מאי מעמייהו דבית שמאי ילפינן ממשה דכתיב יבני משה גרשום ואליעזר ובית הלל ילפיגן מברייתו של עולם ובית שמאי לילפי מברייתו של עולם יאין דנין אפשר

דמדרשות חלוקים זה על זה: פנוי הבא על הפנויה כו'. לאו דוקה נקט פנוי דכ"ש נשוי שמזנה על השתו דחשובה זונה: אע"ג דמרישה שמעינן לה דקתני כהן הדיוט לא ישא אילונית

אלא אם כן יש לו בנים:

מראה מאד. תיתה דהכא משמע דרבקה נערה היתה ובסדר עולם (פ״ה) תניה בהדיה שהיתה בת שלש כשנשאה ילחק ואי אפשר להגיה דהא תניא התם יצחק אבינו כשנעקד על גבי המובח היה בן שבעה ושלשים שנה ובו בפרק נולדה רבקה וכתיב ויהי ילחק בן ארבעים שנה וגו' נמלאת שהיתה בת ג' וה"ר שמואל חסיד משפיר"ה הוכיח שהיתה בת י"ד מדתניא בספרי ו' זוגות שנותיהן שוות וקחשיב קהת ורבקה וקהת חיה קל"ג כדכתיב בקרא ואם היתה בת י"ד כשנשאה אז החשבון מכוון דכשנולד יעתב היתה בת ל"ד א) ויעקב היה בן ל"ט כשמתה רבקה הרי קל"ג שהרי כשנתברך היה בן ס"ג שאו מת ישמעאל וכל שנותיו של ישמעאל קל"ז כדכתיב וישמעאל (גדול מילחק י"ד שנה וינחק בן ס׳ שנה בלדת חותם ח"כ ישמעאל) בן ע"ד ונשאר מלידת יעקב עד סוף שני ישמעאל ס"ג וי״ד נטמן בבית עבר כדאמרינן במגילה (דף יז.) ועשרים שנה בבית לבן ושתי שנים בדרך ואז מתה רבקה כדדרשינן (מדרש רבה קהלת פ"ב) אלון בכות שתי בכיות של רבקה ומניקתה הרי צ"ט ולריך לומר

לא יבמל אדם מפריה ורביה. ולאו דוקא כהן כדאמרינן לעיל מ"מ איצטריך הכא להנך דיוקי דגמרא או משום פלוגתא דבית שמאי ובית סלל סדר תני לס: מאשה לא במיד. פירש בקונטרס מדלא קתני לא יבעל מאשה: א"ר מאשה בשיד. להאי לישנא דייק מדלא קתני לא ישא אדם אשה שאינה בת בנים

נפקא מינה למכור ספר תורה בשביל בנים. כלומר להאי מילתא נמי נפקא מינה ול"ג למאי נפקא מינה דהא טובא נפקא מינה כדקאמר בהדיא אין לו בנים נושא אשה בת בנים יש לו בנים נושא אשה דלאו בת בנים ועוד אר"י דמלי למימר דאפילו יש לו בנים לעולם מצוה לישא בת בנים אלא מודו היכא דלריך למכור ספר תורה בשביל בת בנים כיון דיש לו בנים לא ימכור מאחר שמולא שאינה בת בנים ולא ילטרך למכור:

נר מצוה פד א מיי׳ פ״א מהלכות יבום הלכה נוז יח יבום הככה טו יח סמג עשין נא טוש"ע אה"ע סי קסו סעי ג ד: בה ב ג מיי פי"ו מהלי איסורי ביאה הלכי : גי פו ד מיי׳ פט״ו מהל׳ אישות הלכה א סמג עשין מט טוש"ע אה"ע שפון מנוף א: סימן א סעיף א: סוא"ע שם הלכה ד טוא"ע שם סעיף ה: סח ו ז ח מיי שם הלכי

הגהות מהר"ב רנשבורג

טז ופכ״א מהל׳ איסורי ביאה הלכה כו

:טוש"ע שם סעי׳ ח

א] גמ' כל ביחה שחין בה פירנה. נ"ב מלשון ופרנת ימה וקדמה:

תוספות ישנים

פנוי הכא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה. ואיכא בינו לרבי עקיבא דר׳ עקיבא אומר זונה זו מופקרת רגילה בזנות כמה פטמים אבל בביאה ראשונה לא עשאה זונה ולר׳ אליעור עשאה זונה בפעם אחת: א) ובזה ניחא דפריך לקמן (סד.) וליליף מילחק פיי שנשתהה כ' שנה ואי כפ״ה שבת ג' שנים היתה א"כ משעה שהיתה ראויה מני"ג דהיינו להריון (בסמוך) [שנה] לא שהתה (פסמון) [שמי] למ שיינה רק עשר שנים אלא ודאי בת י"ד שנה כדפרישית ומ"מ קשה להכא דמשמע שלא קבי היתה בוגרת ופרשנו שהיתה בת י"ד שנה ושמא יש הרבה מדרשים חלוקים זה מזה: הא יש לו בנים בטיל מפריה ורביה ובטיל נמי מאשה מדקאמר הכי ולא קאמר לא יבטל אדם מאשה בת בנים אבל אשה בעלמא נסיב מדלא קאמר הכי משמע דאף מאשה נמי בטיל כי יש לו בנים:

מוסף רש"י

רחייש למיעוטא. נפרק הכל שוחטין (חולין ו.) גבי כותיים. שגזר על כל כותים משום אותם שמנאו דמות יונה בהר גריזים והשתחוו לה (לקמן קים.). איש כתיב בפרשה. ואס לא יחפון האים, איש פוטרה בחלילה ולח קטן (נדה לב.). ומקשינן אשה לאיש. דכתיב וחס לח יחפון האיש ולא קטן. ואשה נמי אע"ג דלא כחיב מיעוטא בעינן גדולה כאיש דאיתקש לה דכתיב בההוא קרא ועלתה יבמתו השערה לקמן קה:)**. אלא מאי** טעמא אין מייבמין. ויגדלו יחד (נדה לב.). שמא ימצא סרים. לחו בר הקמת שם הוא ואינו מצווה לייבם, וכן איילונית, מלווה לייבס, וכן איילונית, וכיון דמייבס בלא מלוה נושה השת החיו בחנם ונמצאו פוגעין בערוה. בנוצאו פוגעין בערוה. דכיון דחינה רחייה להוליד לח קרינן בהו והיה הבכור אשר מלד ופקעה מהן מורת ייבום וקיימו בחיסור אשת אח (בבורות יה:).

עורני ייפוס דון ינו שני שני. לעם לם (בכורות יפי). פנוי הבא על הפנויה כו' עשאה זונה. ליפסל מן הכהונה (שנהדרין נא.) דלבעילת זנות קרי זונה (תמורה ל.).